Vad Bibeln lär om krig

SV

Vad Skriften lär om krig

FÖRORD

Vi befinner oss nu långt in på 2000-talet. Världsläget försämras snabbt. De människor vi har litat på, de saker vi har lärt känna och njutit av, och till och med tagit för givet, håller på att försvinna. Många i världen lever idag i ett konstant tillstånd av rädsla. Vi ser med egna ögon att spänningarna i världen är högre än någonsin. Konflikter, krig och terroristhandlingar fyller nu våra rubriker och nyhetsrapporter. Världen är indragen i en frenesi, vilket har fått många att frukta för sin existens. Samtidigt har en förnyad känsla av patriotism uppstått i vårt land och i andra delar av världen. På grund av dessa förhållanden har länder och deras folk gått samman för att bilda nya allianser som en gång ansågs uteslutna. En kamp mellan de förmodade krafterna för gott och ont pågår. Det har utfärdats en uppmaning till vapen, vilket har lett till att våld besvaras med våld. Ett stort tryck har lagts på individer att ”ansluta sig till kampen” till varje pris.

Mänskligheten i allmänhet vänder sig inte till Gud för att få hjälp, utan förlitar sig på sina egna metoder för att skapa fred i världen. I detta läge står Guds barn inför många viktiga beslut. Vad lär Skrifterna om våld, krig och dödande? Hur kan Skrifterna användas som grund för att vara en religiös vapenvägrare som

motsätter sig krig i alla former? Det är vår förhoppning att denna broschyr ska hjälpa läsaren med svaren på dessa viktiga frågor.

GAMLA TESTAMENTETS SYN PÅ KRIG

Gud beskrivs ofta i Bibeln i krigiska termer – ”Guds vrede” och ”Guds raseri” – som nämns i 4 Mosebok 11:10,23. Den himmelske Fadern är så motståndare till allt som är orent att det förr eller senare måste förstöras. Han är som ”en förtärande eld”, för ”det är en fruktansvärd sak att falla i den levande Gudens händer”. (5 Mosebok 4:24; Hebreerbrevet 10:31). ”Hämnden är min, och belöningen.” (5 Mosebok 32:35). Skrifterna säger oss också att han inte kan se på synd: ”Dina ögon är för rena för att se på det onda; du kan inte tolerera orättfärdighet.” (Habackuk 1:13). Herren skall döma sitt folk och pröva dem som gör ont i hans ögon, ty han är ”en svartsjuk Gud” och ”en krigare”, som reser sig för att döma nationerna enligt den tid han har bestämt. – 2 Mosebok 20:5; 15:3

Han har gjort detta i sina tidigare handlingar gentemot mänskligheten och kommer att genomföra sina planer och avsikter till deras bestämda mål i framtiden. Han vill ha all vår kärlek, tillit och förtroende. Vi måste inse att detta är till vårt bästa och inte är självviskhet från hans sida. Samtidigt är Guds svartsjuka rättvis och kommer säkert att ge syndaren ett rättvist straff. Den fallna människan ser på Gud med bitterhet, vrede och självviskhet, vilket kommer från fördömandet av Adams synd.

Israels krigare

När vi inleder vår genomgång av Guds handlande med Israels folk ser vi att de fick i uppdrag att räkna sig själva efter sina härskaror. ”Herren talade till Mose i uppenbarelsetältet i Sinais öken på den första dagen i den andra månaden, det andra året efter det att israeliterna hade dragit ut ur Egypten. Han sade: Gör en folkräkning av hela Israels folk efter deras släkter och familjer, och räkna upp varje man vid namn, en efter en. Du och Aron skall räkna alla män i Israel som är tjugo år eller äldre och dugliga till krigstjänst, efter deras avdelningar.” – 4 Mosebok 1:1-3

Israeliterna leddes ofta av krigare i sina strider för att ta det utlovade landet i besittning. Josua, ”härföraren” (Josua 5:14), fick instruktioner av en ängel om hur han skulle förstöra Jeriko. Med trumpetblåsning och gudomligt ingripande ”föll stadens murar platt” och blev ”fullständigt förstörda”. (Josua 6:1-21). Se också på Samsons erfarenheter. Enligt lagen betraktades Simson som en mycket trogen Guds tjänare. Hans trofasthet bestod i hans lojalitet mot de gudomliga kraven, mot Guds sak och mot Israel, Guds förbundsfolk. Israeliterna, istället för att samarbeta med Simson och göra anspråk på det gudomliga ägandet av landet Palestina och störtandet av alla motståndare, misslyckades med att göra detta. De fruktade filistéerna och hade liten tro på Gud.

Gud lärde sitt folk att strida. David säger till oss: ”Välsignad vare Herren, min klippa, som tränar mina händer till krig och mina fingrar till strid, min nåd och

min fästning, mitt höga torn och min befriare, mitt sköld och den i vilken jag tar min tillflykt, som underkuvar mitt folk under mig.” Psalm 144:1

Israel skulle komma att utkämpa många krig. Gud lärde dem till och med hur man strider. ”Välsignad vare Herren, min klippa, som tränar mina händer till krig och mina fingrar till strid.” (Psalm 144:1). Han sände dem ut i strid. ”Herren sade till Mose: Hämnas Israels barn på midjaniterna: … Och Mose talade till folket och sade: Beväpna er för kriget och låt dem dra ut mot midjaniterna, … Sänd ut tusen man från var och en av Israels stammar till strid. … Och de dräpte midjaniternas kungar.” 4 Mosebok 31:1-8

Gud kämpar för sitt folk

Gud kämpade för sitt folk när de förföljdes av Farao, kungen av Egypten, och hans armé av hästar och stridsvagnar. ”När Farao närmade sig, lyfte Israels barn upp sina ögon, och se, egyptierna marscherade efter dem; och de blev mycket rädda; och Israels barn ropade till Herren. … Och Mose sade till folket: Var inte rädda. Stå fast, så skall ni se den räddning som Herren skall bringa er i dag. De egyptier som ni ser i dag skall ni aldrig mer se. Herren skall strida för er; ni behöver bara vara stilla.” (2 Mosebok 14:10-14). Havets vatten delades genom Guds kraft, och Israels här blev räddad.

En tid för allt

En annan uppsättning skriftställen att beakta finns i Predikaren 3:1, 3, 8: ”Allt har sin tid, och varje sak under himlen har sin stund: … En tid att döda och en tid att läka; en tid att riva ned och en tid att bygga upp; … En tid att älska och en tid att hata; en tid för krig och en tid för fred.” Många människor har använt dessa skriftställen för att rättfärdiga dödande och krig. När vi granskar detta närmare ser vi att Salomo skriver utifrån sina egna många erfarenheter och iakttagelser. Han framför ett argument ur ett samhällsperspektiv. Han ser människor som arbetar hårt för att samla rikedomar och frågar klokt: Vad vinner arbetarna av sitt slit? Predikaren 3:9

Salomo avslutar sin diskussion med: ”Frukta Gud och håll hans bud, ty detta är hela människans plikt. Ty Gud skall döma varje gärning, med varje hemlig sak, vare sig den är god eller ond.” Predikaren 12:13,14

En kärlekens Gud

Vi ska nu ställa en fråga: ”Om Gud är en kärlekens Gud, som Bibeln säger, hur ska vi då förstå hans befallning till Israels barn att fullständigt utplåna sina fiender?”

Svaret på denna fråga är följande: Vi måste komma ihåg att Israels folk är Guds förbundsfolk: ”Bland alla folk på jorden har jag bara känt er.” (Amos 3:2). Det rådde fruktansvärda förhållanden i det utlovade landet Kanaan när Israel kom för att ta det i besittning. Filistéerna, amoriterna och andra som ockuperade

landet var praktiskt taget vildar, eftersom de ägnade sig åt alla former av avgudadyrkan och offrade människor till sina falska gudar och sin falska religion. Det var därför att deras ondska och fördärv hade nått en sådan nivå att Gud, i sin visdom och rättvisa, insåg att det vore bäst att förgöra dem och placera ett folk i landet som, under hans ledning, skulle uppnå en hög grad av civilisation. När judarna skulle ta landet i besittning, upprättade Herren ett lagarbete med dem och försäkrade dem om att de skulle straffas om de var olydiga. En av dessa var: ”Du skall inte döda.” (2 Mosebok 20:13). Ondska, hat och vrede är av den mordiska andan.

Det faktum att Israels barn är Guds utvalda folk lärs ut mycket tydligt i Bibeln. ”Bara er har jag känt bland alla släkter på jorden.” Se orden från Jeremia 13:11: ”Ty såsom ett bälte binds om midjan, så har jag bundit hela Israels folk och hela Judas folk till mig, säger Herren, för att de skall vara mitt folk till min ära, mitt beröm och min ära.” Han är ”Gud för alla Israels släkter” (Jeremia 31:1). ”Genom dig … skall alla släkter på jorden välsignas.” 1 Mosebok 28:14

Israels grannar förde ständigt krig mot Israel, och om Israel lydde Gud skulle han hjälpa dem. Om de inte lydde Gud skulle han låta deras fiender segra. Gud gjorde det klart för Israel genom profeterna att den nuvarande tiden av ondska, hat, krig och fattigdom var en tillfällig situation. Hans plan syftade till att utrota allt krig, hat, förtvivlan och fattigdom. Detta skulle ske när hans rike upprättades.

Vi ser alltså att Gud behandlade sitt utvalda folk på ett mycket speciellt sätt, och under speciella lagar och omständigheter. Låt oss komma ihåg det bud han gav dem: ”Du skall inte döda.” När vi går vidare i vår diskussion kommer vi att se att enligt Herrens läror i Nya testamentet ska livet värdesättas och inte äventyras.

NYTESTAMENTLIG SYN PÅ KRIG

När vi studerar Guds läror i Nya testamentet kommer det snart att bli uppenbart att en förändring har skett. Den himmelske Fadern behandlar nu Israels folk på ett annat sätt, och allt börjar med hans käre Son. Herren lämnade sitt himmelska hem och föddes som en fullkomlig människa. ”I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. (Joh 1:1). ”Ordet blev kött och bodde bland oss, (och vi såg hans härlighet, en härlighet som den enfödde Sonen har från Fadern), full av nåd och sanning. … Han var i världen, och världen blev till genom honom, men världen kände inte igen honom. Han kom till sitt eget, men de egna tog inte emot honom.” (Joh 1:14,10,11). Vi vet att ”sina egna” syftar på Israels folk. Han förkastades av dem i uppfyllelse av skriften: ”Han är föraktad och förkastad av människor, en man full av smärta.” Jesaja 53:3

När Pilatus frågade judarna, som hade samlats vid vår Herres rättegång: ”Vad skall jag då göra med Jesus, som kall , Kristus? De sade alla till honom: Låt honom korsfästas.” (Matteus 27:22). Som vi läser i slutet av berättelsen tvättade Pilatus sina händer och fann

ingen skuld hos honom. ”Då svarade hela folket och sade: Hans blod komme över oss och våra barn.” Matteus 27:25

Under hela sin tjänst längtade Herren efter att hjälpa Israel. ”Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta har jag velat samla dina barn, såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, men du har inte velat! Se, ditt hus lämnas öde åt dig.” (Lukas 13:34,35). Detta är en del av Jesu vittnesbörd. På grund av detta avvisande av Guds enfödde son misslyckades Israel med att uppnå det som det länge hade sökt. De hade strävat efter att få fortsatta välsignelser och välstånd under Guds ledning. ”Vad då? Israel har inte fått det som det söker; … (Enligt vad som står skrivet: Gud har gett dem en sömns ande, ögon så att de inte ser och öron så att de inte hör;) ända till denna dag.” Romarbrevet 11:7,8

Exempel som lär oss

Vi tar nu återigen upp, med hjälp av Skriften, syftet med Guds förhållande till Israel i Gamla testamentet. ”Bröder, jag vill inte att ni ska vara ovetande om att alla våra fäder var under molnet och alla gick genom havet; … Dessa händelser var exempel för oss, så att vi inte ska begära det onda, såsom de begärde.” (1 Kor 10:1-6). Från denna berättelse får vi dessa varningar, och med dem möjligheten att lära av dem så att vi kan göra vårt bästa för att tjäna Gud. Det naturliga Israel var aldrig ovillkorliga arvtagare till någon del av det löfte som gavs till Abraham – ”I dig skall alla jordens släkter

välsignas.” (1 Mosebok 12:3). De var inte heller som nation arvingar till den andliga delen av löftet, vilket är den viktigaste, eller huvudsakliga, delen. När Gud ingick förbundet med Israel var överenskommelsen att om de höll lagen skulle de få evigt liv. Detta skulle då göra det möjligt för dem att ärva privilegiet att välsigna alla jordens släkter – alla människor.

Arvingar till Guds löften

Aposteln Petrus ord: ”Löftet gäller er och era barn” (Apg 2:39), står i full harmoni med allt Herrens handlande med Israel och med hans förbund med dem som barn till hans tjänare Abraham. De hade fortfarande detta hopp på Jesu tid, som Paulus sade: ”Detta är det löfte som våra tolv stammar hoppas få se uppfyllt när de ivrigt tjänar Gud dag och natt.” (Apg 26:7). När israeliterna visade sig ovärdiga att bli arvtagare till Abrahams förbund, blev de avskurna, och hedningarna ympades in för att ta deras plats. Dessa hedningar kunde nu, som enskilda individer, bli delaktiga i ”olivträdets rot och dess saft” (Rom 11:17). Endast de som tog emot Kristus blev ”arvingar enligt löftet”, som medlemmar av det andliga släktet. (Galaterbrevet 3:29). Detta, som vi har förklarat, var en följd av Israels trolöshet. ”Den sten som byggarna i en förkastade har nu blivit hörnstenen: … Guds rike kommer att tas ifrån er och ges till ett folk som bär den rätta frukten.” (Matteus 21:42,43). Eftersom Israel inte var redo att användas av Gud för att välsigna andra nationer, upphörde deras typiska rättfärdighet, och löftet om kunglighet upphörde att tillhöra dem. Det

”gavs till ett folk”, till det andliga Israel, ”ett heligt folk, ett utvalt folk”. (1 Petrus 2:9). Vi får veta att detta folk är åtskilt och skilt från alla andra och är utvalt bland alla folk på jorden. Detta folk kommer att omfatta både slavar och fria, ty sannerligen har han kallat ”ett folk för sitt namn”. (Apostlagärningarna 15:14). Se också på dessa skriftställen som ytterligare illustrerar denna punkt. ”I hans namn skall hedningarna förlita sig.” (Matteus 12:21). ”Låt alla som nämner Kristi namn vända sig bort från orättfärdighet.” (2 Timoteus 2:19). ”Om någon vill följa mig, låt honom förneka sig själv och dagligen ta upp sitt kors och följa mig.” (Lukas 9:23). ”Förkunna hans lov, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.” (1 Petrus 2:9). ”Var trogen intill döden, så skall jag ge dig livets krona.” Uppenbarelseboken 2:10

Avvisande av våld och krig

Vår Herre Jesus Kristus är utan tvekan nyckeln till den förändring i läran som framgår av Nya testamentet. Jesus förkastade de föreställningar om våld och krigföring som hade blivit allmänt kända och accepterade i världen. Genom sin lära och genom sitt exempel visade han oss hur vi kan förstå Faderns vilja. ”Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra; såsom jag har älskat er, så skall också ni älska varandra. Därav skall alla människor veta att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra.” (Joh 13:34,35). Detta är ett högre bud, en högre lag, än den som gavs till judarna under lagförbundet. Vi står under en lag i Kristus Jesus. Denna lag i Kristus är vår

förbunds lag och är kärlekens lag. Den ges av vårt Huvud till alla dem som har gått in i Kristi skola och som hoppas bli medlemmar i kyrkans klass. Att älska varandra innebär att älska våra grannar, våra bröder och vår himmelske Fader. Det innebär till och med att ge av vår tid och våra talanger, att offra allt i tjänst för Herren. ”Om ni älskar mig, håller ni mina bud.” (Joh 14:15). Vi måste inse att kärleksfull lydnad är behaglig för Fadern, och den bör visa sig inte bara genom rättvisa, utan också genom kärlek. Den bör leda oss att följa ”livets Andens lag”. Rom 8:2

Vår Herre föregick med gott exempel; han visade genom sitt dagliga liv vad som verkligen fanns i hans hjärta. Detta är den sanna efterlevnaden av lagen, den rättfärdighet som Paulus skriver om i sitt brev till romarna. Vi vill vandra i vår Herres fotspår och ha våra sinnen i harmoni med Gud Faderns ande. Gud vill att våra hjärtans avsikter ska vara rätta och att vi ska behärska köttet så mycket som möjligt. Vi vill helt överlämna oss till den gudomliga viljan, ge våra liv till Herren och inte sträva efter köttets svagheter. Vi vill också vara mottagliga för undervisning, lära av honom och i sin tur lära oss mer om Fadern. ”Min Fader har lärt mig”, säger han i Johannes 8:28. ”Om ni förblir i mitt ord, då är ni mina lärjungar; och ni skall känna sanningen, och sanningen skall göra er fria.” Johannes 8:31,32

Våld på grund av synden härjar i världen idag. Det finns i många former och förekommer i många kulturer. Satan, syndens upphovsman, går omkring i världen ”som ett rytande lejon, … och söker efter någon att

sluka.” (1 Petrus 5:8). Han är ”denna världens gud” och ”har förblindat sinnet hos dem som inte tror.” (2 Kor 4:4). På grund av detta inflytande har våld blivit normen. Detta kan ta sig uttryck i form av vardagliga problem med grannar, problem i skolan eller på arbetsplatsen, och till och med i konflikter mellan nationer. Vi vet att detta strider mot vår Herres lära. Skrifterna visar att vår Herre avvisade våld och personligt bruk av våld för att lösa tvister. I Matteus 26:51–53 tillrättavisade Jesus Petrus för att han drog sitt svärd mot en tjänare till överstеprästen, vilket resulterade i att en av dem skadades. Jesus visste att han måste låta sig föras bort frivilligt. Han sade till sina lärjungar: ”Stoppa undan ditt svärd.”

Vi hör aldrig mer talas om att lärjungarna använde våld eller tvång i Herrens tjänst. Han kunde ha kallat in ”änglarnas legioner”, men det gjorde han inte. Han var inte villig att använda gudomlig makt för sin egen bekvämlighet. Jesus bad aldrig om befrielse från sina svårigheter utan uthärdade dem glatt som en del av sitt offer. Vi bör också göra detsamma i våra egna liv. Vi bör lägga vår egen vilja åt sidan och utföra Guds vilja till varje pris. ”Låt denna sinnesstämning vara hos er, som också var hos Kristus Jesus.” Filipperbrevet 2:5

Ny inställning till fiender

Vår Herre predikade också om en ny inställning till våra fiender. ”Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som förföljer er.” (Matteus 5:44). Vi kanske först säger att detta är en hög standard att leva upp till,

och vi skulle ha rätt. Denna typ av kärlek går utöver att älska sin nästa. Det har sagts att det är lätt att älska dem som älskar oss. Men att älska våra fiender kräver att vi har ett stort hjärta, som man brukar säga, och är generösa mot dem alla. Det innebär ett hjärtats tillstånd, så fullt av kärlek att inte ens en fiende kan väcka några onda avsikter i våra hjärtan. Detta skulle inte lämna utrymme för hämnd eller hat. Det betyder inte att vi gillar ondska eller orättvisa, eller att vi har någon del i det. Vi är emot dem som förtrycker de svaga och hjälplösa. Dagens världssyn innebär att man gör andra illa för att rädda sig själv och för att tjäna sina egna intressen. Vi ska ”hata det onda och älska det goda”. (Amos 5:15). För de trogna som följer i Herrens fotspår är detta mycket viktigt. Detta är ett exempel på att omsätta vår tro i praktiken. Det är ett sätt att visa att man ”älskar” Herren av hela sitt hjärta. (Matteus 22:37). Vi minns också att de som syndar och gör ont i Guds ögon kommer att få sin belöning. 1 Korintierbrevet 3:8

Livets principer

Vår Herre Jesus lärde oss livsprinciper som kännetecknades av ödmjukhet och fredsskapande. ”Saliga är de som är fattiga i anden: … Saliga är de som sörjer : … Saliga är de ödmjuka: … Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet: … Saliga är de barmhärtiga: … Saliga är de renhjärtade, ty de skall se Gud. Saliga är de som stiftar fred, ty de skall kallas Guds barn.” (Matteus 5:1-12). Vår Herre yttrade dessa ord i sitt bergspredikan för att undervisa sina lärjungar,

och i sin tur oss. Vi ska vara underordnade hans vilja och mottagliga för undervisning. Han vill att vi ska utöva självbehärskning, vara milda och inte lättretliga eller irriterade. Han vill att vi ska utöva barmhärtighet och verklig förlåtelse för andras ovänliga handlingar. Vi kommer inte alltid att ha ett fullkomligt uppförande, men vi vill ha fullkomliga avsikter. Vi bör vara fredsstiftare, älska fred och ta tillfället i akt att hjälpa andra. Herrens folk ska sympatisera med alla och inte ansluta sig till någon i den stridande världen.

Renhet i hjärtat gentemot Gud visar sig i fredliga önskningar och ansträngningar att främja fred hos andra. Detta gäller särskilt i den tid vi lever i, i den nuvarande onda världen. Det är sant att mörkret hatar ljuset, och rättfärdighetens fiender kommer att hata och förfölja dem som önskar leva ett liv som behagar Fadern. Herren söker efter dem som är så trogna rättfärdighetens principer att de kommer att utöva dem. Detta ska göras även mot deras fiender när de förföljs av dem. ”Saliga är ni, när människor smädar er och förföljer er och falskeligen säger allt ont om er för min skull. Gläd er, … ty stor är er belöning i himlen.” (Matteus 5:11,12). Vi läser också i 1 Petrus 4:16: ”Om någon lider som kristen, ska han inte skämmas, utan ära Gud.” Vår Herre ger oss ytterligare försäkran när han säger till oss: ”I världen kommer ni att ha bedrövelser, men var vid gott mod; jag har övervunnit världen.” Johannes 16:33

ANSVARET FÖR NYTESTAMENTLIGA LÄROR

Vi ska vara pilgrimer och främlingar på jorden. Detta innebär att vi är ansvariga inför Guds lagar, inte människors. Se på den uppmaning som vi får angående detta. ”Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett folk som tillhör Gud, för att ni ska förkunna hans storverk, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus: … Mina älskade, jag uppmanar er som främlingar och pilgrimer att avstå från köttsliga begär, som strider mot själen, och att leva ett hederligt liv.” (1 Petrus 2:9–11). Vi ska lyda människors lagar när de inte strider mot Guds lagar.

Vi vet alla att den himmelske Fadern anser lydnad mot hans vilja som en mycket viktig sak. Detta har vi fått se i alla de lärdomar som har framställts för oss angående Israels folk. Vår Herre lärde oss också en läxa om detta när han sade: ”Ge därför kejsaren vad kejsaren tillhör, och Gud vad Gud tillhör.” (Matteus 22:21).

Bibelstudenterna hävdar att de har sitt medborgarskap i himlen och att de genom att lyda den himmelske Herren i en viss utsträckning avsäger sig sin lydnad mot jordiska kungar – regeringar. Någon trohetsed till någon jordisk regering krävs inte av utlänningar, och motsätts av Bibelforskarna, inte för att de är emot lag och ordning, eller ovilliga att regleras av den regering under vilken de lever, utan för att de redan har svurit trohet till den högre makten – den himmelske Herren. För dem är hans ord, hans bud etc. av största vikt – Kära älskade, jag bönfaller er. Vi ska vara lydiga mot

lagarna, vi kan söka skydd under lagarna, men vi är inte tvungna att kämpa mot vår Kung. Vi uppmanas att ”underordna er varje ordning” (1 Petrus 2:13), utom när vårt samvete och Guds lagar skulle kränkas. Aposteln Paulus pekar på rättvisan som en faktor för att visa ära, respekt och tjänst till dem som är värda det.

Vi bör lita på att vår himmelske Fader utför allt enligt sina planer och syften. Han ser särskilt på hur vi lever upp till de läror som uppenbarades för oss av hans käre Son, vilket visar sig i vårt dagliga liv. ”Elden [den dagen] skall pröva varje människas verk, för att se vad det är för något.” (1 Korintierbrevet 8:13). Denna ”eld” kommer att avslöja vilken typ av karaktär vi har utvecklat under våra liv. Vår tro bör byggas på Guds dyrbara löften, som, enligt vad vi får veta, är guld, silver och ädelstenar. Vi ska inte bygga på fel sätt med andra material som inte klarar detta eldprov. Aposteln säger oss att allt som är byggt enligt jordiska metoder och traditioner kommer att förstöras. Den himmelske Fadern tillåter alla nationer att lura sig själva att tro att de kan lösa alla världens problem. Vi har sett att freden aldrig har varit långvarig, nya konflikter uppstår plötsligt. Dessa händelser av våld och krig bidrar till att förbereda mänsklighetens värld för Guds rike av evig fred. Vi ser av förhållandena i denna nuvarande onda värld att mänskligheten är långt ifrån Kristi ande. ”Om någon inte har Kristi Ande, tillhör han inte Kristus.” (Romarbrevet 8:9). Vi bör inse att detta är en mycket viktig princip.

Herrens folk ska minnas de särskilda instruktioner som deras mästare gav dem om att vara fredsstiftare. Låt

oss då ”sträva efter fred med alla människor och efter helighet, utan vilken ingen får se Herren.” Hebreerbrevet 12:14

AVSLUTANDE TANKAR

Nya testamentet lär oss att Jesus förkastade våld och krig. Han lärde oss genom sitt exempel och genom att fastställa budet att ”älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta” och att ”älska din nästa som dig själv”. (Matteus 22:37–39). Denna nya inställning till våra fiender förkastar användningen av våld och dödande. Denna typ av karaktär bygger på principerna om kärlek och fredsskapande.

En dag snart kommer skriften att uppfyllas: ”Han får krig att upphöra”, som profeterades av David. (Psaltaren 46:9). Metoden för att åstadkomma detta avslöjas i Mika 4:3: ”De skall smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar; ingen nation skall lyfta svärd mot en annan nation, och de skall inte längre lära sig krig.” Alla människor på jorden kommer en dag att uppleva evig fred och kan då leva i harmoni på en återställd, fullkomlig jord för alltid.

Religiös vapenvägran mot krig i alla former har utan tvekan en stark biblisk grund. Att ta ställning som vapenvägrare är en individuell fråga och bör baseras på personliga studier och bön. Må vår himmelske Fader vägleda och leda dig när du överväger denna mycket allvarliga fråga i ditt liv. Lita på honom i allt, för han ”kommer aldrig att lämna dig eller överge dig.” Hebreerbrevet 13:5